

Hilsen fra Jørgen Flensted-Jensen

Jeg havde glædet mig til at møde Odense valgmenighed Palmesøndag, ved den første af påskens gudstjenester. Det lader sig ikke gøre, men tak for opfordringen til at sende jer en lille hilsen på denne måde.

Tingene har ændret sig voldsomt, og vi står nu midt i en global krise med en Corona epidemi, som spreder sig hurtigt på alle kontinenter. Og også vores eget land er kastet ud i en krisesituation, som ikke mange af os har oplevet tidligere. Vi ængstes måske og stiller spørgsmålet, om vor kristne tro har noget at sige os i den situation? Det vil jeg prøve at sige lidt om i det følgende.

Apostlene sagde engang til Jesus: "Giv os mere tro". Hvad svarer Jesus på det spørgsmål?

Jo, han kommer med et lille billede. Han siger nemlig, at havde vi tro som et sennepskorn, så kunne vi flytte bjerge. Sådan illustrerer Jesus troens styrke. - Som et sennepskorn - så lille og undseligt og dog så stærkt.

Det vil sige der er vældige kræfter gemt i troen på Gud. Troen er ikke noget vi kan tænke eller filosofere os til, for derved gøres kristendom udelukkende til et spørgsmål for forstanden. Det er langt mere. Det er en dyb overbevisning om at Gud eksisterer, og at han har kærlighed til sin skabning, og vil os det godt.

Vores tro er altså knyttet til det håb, at vi har en Gud, som dybest set vil os det bedste. Et uhyre spinkelt fundament vil en og anden måske sige – og så har det alligevel holdt nu i 2000 år og stået sin prøve i generation efter generation. Og det har vist sig, at kunne holde i livets yderpunkter, og i vanskelige situationer. Det har kort sagt været en trøst og styrke i det daglige liv for slægterne før os. Det må vi holde os til og stole på, at det også gælder for os i dag under Corona epidemien. At Gud er med i alt hvad der sker.

Måske synes du din egen tro er lille som et sennepsfrø. Den indeholder dog et kærlighedens stænk af selve livets Gud og hans kraft, som spiren i frøet. Lad os derfor værne om dette frø, som er den tro, der er skænket dig og mig. – Så den må blive den dybe sammenhæng i vort liv. – Ja, som det vi kan støtte os til også i svære situationer.

Men som et frø skal lægges i jorden for at spire og blive til en ny plante, således må troen også næres og plejes, for at den kan udvise de vældige kræfter, som Jesus her taler om. Det er netop kirkens og menighedens opgave at give rammer for det fællesskab og samvær, hvor troen kan udvikles og vokse til større modenhed.

Men lige nu har vi jo ikke kirken og menighedens fællesskab til sådant et værn. For kirken er lukket efter påbud fra myndighederne. Hvad kan vi så støtte os til? Det vi kan støtte os til er, at Guds menighed er bygget af levende stene, det vil sige af mennesker, som stoler på Gud og beder til ham, med eller uden en fysisk bygning at samles i. Kort sagt af mennesker der tillidsfuldt lægger deres liv og fremtid i Guds hånd.

Det kristne fællesskab er ikke kun bundet til en bygning eller en bestemt samling mennesker. Det er et universelt fællesskab, som strækker sig ind i alle kulturer, sprog og folkeslag overalt på kloden. Jesus sige at hvor 2 eller 3 er samlet i hans navn vil han være iblandet dem. – Men det løfte gælder også for den, som sidder alene og er udelukket for samvær med andre mennesker for en tid. Du er ikke glemt, for vi må stole på, at han også i vanskelige perioder vil os det bedste. Han er dig tættere end du ved.

Lad mig slutte med et salmevers fra salmebogen, som siger noget om Guds omsorg for os alle.-- (nr. 51 vers 2)

*Jeg er i Herrens hænder
i alt som med mig sker.
I smil og gråd jeg kender,
at Herren er mig nær.
Om jeg i dybe dale
må gå den tunge vej,
fra Himlens høje sale
hans øje følger mig.*